

"Det er ikke mit arbejde, det er min tilværelse"

Kategori: [Skandinavien](#)

Oprettet: Torsdag, 26. januar 2012 11:06

Skrevet af Filip Zwicky

Visninger: 3694

Birgitte Nielsen er træner på Jydsk Væddeløbsbane og kunne med god samvittighed tilføje et cand.scient. på sit visitkort. Men nu er hun ikke typen der uddeler visitkort hist og pist, og hvis det var tilfældet, så ville der stå Galoptræner under hendes navn.

Af Merete Gorm

"Min far rådede mig til at få en videregående uddannelse fra Handelshøjskolen og vælge nogle fag, som jeg hurtigt kunne hoppe fra, hvis jeg nu skulle blive gift", griner Birgitte Nielsen hjemme i privatboligen i Højbjerg, fem minutters kørsel fra Jydsk Væddeløbsbane.

Birgitte Nielsen med en af staldens mange meriterede heste, Jyllandsløbsvinderen Fabinho. Foto: Ritt Alstrup.

"Men det eneste, jeg brød mig om dengang, var matematik, så jeg startede med at læse på Aarhus Universitet i 1971, da jeg var 19 år gammel, og så var jeg så heldig at finde en linje på universitetet, der hed matematik med økonomi. Jeg tog også datalogi som enkeltfag. Det faldt mig utroligt nemt, det var logisk og ligetil."

Interessen for heste

Interessen for heste har Birgitte Nielsen haft lige fra barnsben. Hun blev født i 1952 og voksede op i Brønderslev i Nordjylland. Forældrene ejede dengang Pedershåb Maskinfabrik, som hendes oldefar havde startet.

”Jeg begyndte at ride, da jeg var otte år. Det hele startede faktisk med, at min farfar blev lidt beruset på Brønderslev marked, og så købte han en pony til alle børnebørnene. Det var et lille ondskabsfuldt bæst, som senere blev byttet med en anden pony. Handelen kom i orden gennem Bent Olsen, der dengang var hestehandler”, fortæller Birgitte Nielsen.

Hun begyndte at ride på en nystartet rideskole i Brønderslev sammen med sin kusine, men snart var både kusinens og hendes egne forældre og brødre dybt engagerede i ridesporten. ”Det var især festligt for de voksne, for de holdt nogle store fester derude og var med til at bygge stald og ridehus. Vi børn elskede også at komme der og brugte rigtig megen tid på det”.

På et tidspunkt købte Birgitte Niensens far en 13 år gammel skolet hest, der var rigtig god til dressur og spring i LC klassen.

”Dér blev jeg helt dus med at ride og deltage i stævner”, fortæller Birgitte Nielsen.

Galophesten Lucky Boy

”Da jeg var omkring 16 år gammel lukkede rideskolen, og sammen med to andre flyttede vi hestene ud på en gård, samtidig med, at vi stadig deltog i stævner. På et tidspunkt kom der så en fjerdemand til. Han havde ikke råd til en dyr hest, så han fik købt en billig 1½ år gammel galophest, der hed Lucky Boy. Vi kunne også godt li’ at ride om kap engang imellem på vores heste, og da galophesten i 1969 var tre år gammel, blev det ham, jeg red mit første galopløb på” fortæller Birgitte Nielsen.

Hun giver udtryk for, at det var en stor oplevelse for hende, og at det blev starten på karrieren som amatørrytter på væddeløbsbanen.

Studerende og amatør samtidig

Som 19-årig begyndte Birgitte Nielsen at læse på universitetet i Aarhus. Samtidig havde hun indgået aftale med galoptræner Ejvind Jensen om at ride som amatør for ham. Hun fik lagt sine timer på universitetet sådan, at hun kunne ride ud om formiddagen og gå til forelæsninger om eftermiddagen. ”I starten red jeg ud 4-5 gange om ugen, men ret hurtigt blev det hver eneste dag – også i weekenden”, fortæller Birgitte Nielsen.

I de følgende år blev det til rigtig mange væddeløb for hende. ”Jeg tror, jeg har redet omkring 700 løb og vundet de 75”, siger hun og lyder ganske tilfreds. Hun ser det som sin største sejr, da Topline i 1979 vandt Aalborgs 2-års Grand Prix. ”Da Ejvind Jensen spurgte mig, om jeg ville ride den på dagen, troede jeg, at jeg havde hørt forkert”.

Kæreste med Allan Nielsen

Kort tid efter at Birgitte Nielsen havde bestået kandidatgraden, fik hun i 1979 fuldtidsjob i udviklingsafdelingen på Regnecentralen, mens hun stadig red som amatør.

”Jeg havde selv en god hest dengang, der hed Carte Noir”, fortæller hun. ”Det var en tynd type, og jeg var ikke helt tilfreds med den måde, som Ejvind Jensen fodrede den på, så det endte med, at jeg flyttede den over til Mogens Ahl”. Der mødte Birgitte Nielsen sin kommende mand Allan Nielsen, som sammen med nogle andre havde været med til at passe Mogens Ahls stald. Et par år senere gik Mogens Ahl på pension, og Allan Nielsen overtog stalden.

Birgitte og Allan Nielsen hjemme i privatboligen i Højbjerg. Foto: Merete Gorm.

Livet som trænerpar

”Allan var fuldtidstræner, og jeg havde mit job på Regnecentralen samtidig med, at jeg red som amatør”, fortsætter Birgitte Nielsen.

Det gik nu ikke så godt med trænerjobbet for Allan Nielsen. På et tidspunkt stoppede han og fik arbejde med at sortere pakker om natten.

”Jeg havde altid drømt om at få en gård”, siger Birgitte Nielsen, og i 1982 købte parret en gård i Jelshøj lidt uden for Aarhus. De havde fire heste i træning, hvoraf de to var deres egne. På gården fik de lavet en sandbane og købte også en lille transportvogn, så de kunne komme ind på væddeløbsbanen.

”En dag dukkede Henning Brendholdt lige pludselig op og sagde, at han troede meget på Allan som træner”. Hvis Allan ville starte som træner igen, ville Brendholdt komme med 10 heste. ”Det var værd at overveje, når man nu egentlig gerne ville være galoptræner”, fortæller Birgitte Nielsen videre.

Allan Nielsen fik stald på væddeløbsbanen igen, faktisk dér hvor Birgitte Nielsen har stald nu. I starten rådede de kun over den ene halvdel af stalden, mens de samtidig havde gården at passe.

Senere blev gården en klods om benet. ”Det blev for meget med heste to steder, for i mellemtiden havde vi også fået den anden halvdel af stalden”. Gården blev solgt og parrets arbejdsliv var nu koncentreret om Allans trænerjob og Birgittes fuldtidsjob på en ny arbejdsplads.

Birgitte Nielsen bliver træner

I 2004 overtog Birgitte Nielsen jobbet som træner i stalden. Allan orkede det ikke mere, han blev stresset og nedtrykt af det store arbejdspress.

”Jeg ville jo ikke ud af sporten, så jeg tænkte: Hvad har jeg af muligheder? Enten kunne jeg flytte over til en anden træner, men så skal man tilpasse sig, og jeg syntes, at jeg blevet for gammel til at indordne mig under andres forhold og metoder. Tilbage var der kun én mulighed, nemlig at jeg overtog stalden. Jeg ville kun være en lille træner, det er klart. For jeg ville beholde mit arbejde, så vi havde noget at leve af”, siger Birgitte Nielsen.

Træneren stoppede med sit fuldtidsarbejde for tre år siden. ”Nu blev situationen en anden, for nu skulle vi have så mange heste som muligt i træning”, forklarer hun.

Det er heldigvis gået godt. I dag har hun 25 heste i stalden, hvoraf de syv er amatørtrænede, så dem arbejder Birgitte Nielsen ikke så meget med.

Det faste team i stalden udgøres af jockey Nicolaj Stott, Allan Nielsen og træneren selv. Nicolaj Stott kommer fem hverdage om ugen fra kl. 12-16 og rider ud for Birgitte Nielsen. Derudover har hun hjælp af mange frivillige, der hellere end gerne stiller op. De har hver især et fast lønarbejde at passe, men vil altså også gerne hjælpe til i stalden. De meddeler træneren, hvornår de kan komme, og hun noterer aftalerne ind i ”logbogen”, der er det faste holdepunkt for al aktivitet i stalden.

Allan Nielsen er en uundværlig medhjælper. ”Han har lært mig alt, hvad jeg ved i dag om at træne heste”, siger Birgitte Nielsen, som ikke er kommet sovende til sin succes som træner. Om vinteren tager hun hjemmefra kl. 8 om morgenen og er som oftest ikke hjemme igen før kl. 19:30. I weekenden er hun hjemme omkring kl. 15, men tager så ind og aftenfodrer senere.

Når galopsæsonen går i gang i april måned, bliver arbejdsdagene meget længere. Når hun f.eks. har heste til start i Klampenborg, er hun som oftest først hjemme omkring midnat.

Hvad lægger Birgitte Nielsen vægt på i træningen?

Birgitte Nielsen går meget op i hestens psyke. Hun vil gerne selv bedømme, hvornår de enkelte heste er klar til start. Det gør hun ved at ride dem i arbejde og så give grønt lys, når de er klar til start.

”De skal være i balance. Det er måske både en fordel og en ulempe, for nogle gange er jeg måske lidt for forsigtig med ikke at give dem mere arbejde, end hovedet kan tåle. Men at ride på en stresset hest gør mig deprimeret og ked af det på hestens vegne”, fortæller hun.

Forholdet til hesteejerne

”Jeg gør alt, hvad jeg kan, for at være ærlig over for hesteejerne. Jeg vil ikke holde noget skjult. Jo mere man involverer hesteejerne, jo bedre. Så kommer det heller ikke som et chok, hvis der pludselig opstår problemer”, siger Birgitte Nielsen.

Ejerne sætter stor pris på denne oprigtighed. I en lille rundspørge blandt nogle af ejerne har de givet udtryk for, at de sætter pris på hendes sandfærdighed og behandling af hestene. ”Hun er rolig med unghestene, når de skal tilrides, så de får en god oplevelse, når de går i gang med deres uddannelse. Hun er flittig, og kommer der mange hesteejere på besøg, kommer hestene i første række”, siger en af ejerne. De sætter pris på, at hun er ambitiøs med hensyn til at vinde storløb, og flere giver udtryk for, at de er meget tilfredse med Allan som Birgittes sparringspartner i det daglige.

En anden hesteejer fortæller, at han fik Birgitte Nielsen anbefalet som træner til en hest, som andre trænere ikke havde kunnet håndtere. Den fungerer fint nu og har vundet løb hos sin nye træner. Ejeren har kvitteret med at sende endnu en hest i træning hos Birgitte Nielsen.

Forventninger til den kommende sæson

Birgitte har mange spændende heste i træning i år. ”Som det ser ud lige nu, synes jeg, at jeg har nogle gode 2- og 3-årige heste. Så har jeg selvfølgelig Somerville, som er en rigtig god ældre hest, hvis vi kan få ham til at fungere igen. Den nye Saddle the Storm med et handicaptal på 83 bliver også meget spændende at følge” fortæller Birgitte Nielsen. Hun nævner også Fabinho og Teitur som fine heste og sluttelig hingsten Robbie. ”Han var kun en stor ’klumpedumpe’ sidste år, han var slet ikke vokset færdig. Det bliver spændende med ham i år”, siger hun.

Birgitte Nielsen var i 2011 den mest vindende træner i Provinsen. Foto: Merete Gorm.

Birgitte Nielsen kan se tilbage på nogle forrygende år som træner. I 2008 vandt hun Mowerinaløb med Sydney, i 2009 var Fru Heiberg placeret som nummer to i Dansk Derby, i 2010 vandt hun det klassiske opgør St. Leger med Somerville, der ligeledes samme år vandt Dansk Mesterskab foran Sir Randolph, og sidste år

vandt hun Jydsk Derby med Fabinho samt Larch Ærespræmie med Miss Cooper. Glemmes skal det da heller ikke, at Birgitte Nielsen i de sidste mange år har haft flotte placeringer i storløb i Danmark, men så sandelig også i Norge og Sverige.

På landsbasis er Birgitte Nielsen placeret som nummer seks, og på hendes lokalbane ligger hun som nummer to, kun overgået af Bent Olsen.

Det er klart, at hun med sit hestemateriale ser frem til den kommende sæson med store forventninger. Det at træne heste opfatter hun ikke som et arbejde.

”Det er min tilværelse”, slutter Birgitte Nielsen.